

SZILI József

Efemer

(Patrícianak)

Néha csodállak rendületlenül
s ez a néhaság nem csak néha van
mert tartósan az ami néha néha
aminek nincs valóságalkata
sőt valótlan alkata igazolja
hogymint eredeti tükörkép lebeg
túl eredendő jelenléteden
s a létlen jelenlét is benne van
az a hajlékony örökkévalóság
melyben rebbenő jelzései laknak
valami lét és benne a hiány
az is ami örökre elveszett
amit folyton siratni kellene
mert csak fényjátékokban tündököl
de visszacsillan és így lenni tud
olyasmi is ami sohase volt
csak mint az elmúlásba tért jövő
az örökösön megszűnő hiány
hogymint ami van az ne legyen soha

2016. július 21.

Viszonos

Mert úgy tudsz szólni hozzám
ha semmit akkor is
korábban senki semmi
de te már akkor is
a teljesség ilyen lett
ketten így létezőnk
drámai végkifejlet
foglalkozik velünk
semmi nem volt nem látszott
nélkülem nélküled
kettőnk közül egyet játszott
két fél önkívület
s benne képzelhetetlen
vakságba szédítő
a telve telhetetlen
szétrobbant téridő
hogyan is szólnék hozzád
amikor nem leszek
micsoda csendek hozzád
hozzád emlékeket
leszel-e mivé lettél
mivé bennem tehet
többé a többiekénél
képtelen képzelet
érinthatetlen szentség
érthetetlen világ
parányi végtelenség
mindennapos csodák
ha maradék voltommal
beléd temetkezem
megillet engem ottan
minden s a semmisémmel

2016. augusztus 27.

Hitelv

A hitem hogy világ-nagy ügy
pusztán az hogy vagyok
ily hitből vallástrendeket
kreáltak ős nagyok

nem holmi véglény burka ez
van tudatom s lehet
így rációm még akkor is
ha tiszta örület

a természet vegyészte ki
e furcsa micsodát
s nem tudom megemészteni
hogymint lenne odaát

csupán annyi a záradék
majd felmagasodom
a teremtő létszintre le
mindenható fokon

2016. augusztus 21.

Lacrimae rerum

Van a tárgyoknak lelke érzem olykor
van és a mienknél is örökebb
mikor húsz éve idejöttünk akkor
a nagy szobába csak csupa öreg
bútort vett Zsóka mert soha nem én
ő nézte ki majd én is megjelenve
mint egy bútorszakértő fenomén
döntöttem s attól nyaranta telente
tavaszonta öszönte öregedtek
tovább már velünk asztal heverő
székek és vitrin hosszan itt rekedtek
én is velük csak ő ment el csak ő
nem maradt rajtuk kis keze nyoma
fotel nem őrizi a lágy horpadást
csak egy súlytalan légies hatást
ez volt s lehetne most is otthona
de siratják a tárgyak szüntelen
tudatják ő örökre testtelen
tárgytalan tárgy nemléte jeltelen
hihetetlen hogy ott várt meztelen
a heverőn hány régi estelen
mindegy halott nem vár sehol soha
engem is túlél bútor és szoba
ők is halandók sérülékenyek
s kik öröklék e létlen lényeket
megsejthetik majd nyugós éjeken
hogymint sírnak a szobában nesztelen

2016. augusztus 30.

Álomszintek

Álmomban elaludtam a házunk mögött a kertben
közben megérkeztek akiket vártam
szégyelltem hogy elaludtam rohantam be a házba
háttal álltak némán pakoltak
azután megfordultak egyenként
apám anyám és egy nő akit nem ismertem
kontytalan sápadt viaszbábszerű
nem szóltak hozzám

apám és anyám rég halott
de ki volt az a harmadik

2016. szeptember 5.

Egyveleg

Álmomban sem találkoztam veled
háttal álltál és nem ismertelek
csak a lényedből sejlett valami
ami alig bírt hasonlítani
ez vonzott egykor ez a rejtelem
s ma sem tudom hogy mi voltál nekem
mert mindvégig titkoltál valamit
talán azt ami odaátra vitt
mit odaátra nincsen odaát
csak a semmi csak a képzelt világ
a te világod az a semmisem
amiben megtart emlékezetem
maholnap már ebben sem lehetek
ebben a semmi létben egy veled

2017. március 7.

